

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Emansor.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

naturalium historiam conquirunt, magna ex parte scribunt, Corvum pullos quidem parere, sed eos non alere, mæstitia scilicet affectum, quod eos, simulac exclusi sunt, pennis candicantibus prædior aspiciat, ac perinde vix à se genitos arbitretur. Utcumque, pro maxime laborantibus inopia, Psal. 147. mographus ait: *Et pullis Corvorum invocantibus eum alimenta subministrat Deus.* Cum enim ita fuerint, tanquam adulterini à parentibus destituti, vel ore cœlitus distillante, vel minutissimis quibusdam animalibus, quæ nidus eos circumvolant, nutriuntur, in supremæ benignitatis summumque providentiæ divini numinis argumentum. Eucherius hinc filios fideles doctrina cœlesti imbutos, ex infidelibus tamen parentibus genitos, indicari ex veterum Theologorum traditione conmonuit.

IMBRES. CAP. XXVIII.

IN auguriis Corvus, perinde ac Cornix, de qua dictum alibi, imbrum significationem habet. Nicander ita de Corvo: *κόραξ τ' ὀμβρέηα κρωζει*, ubi ait interpres, *ὅτι χειμῶνα δηλαστοί κώραξ, καὶ Φῶλα κολοιῶν ὕδατ' ἀρχομένοιο διὸς ἀπὸ σῆμ' ἐγένετο.* Quem Virgilius secutus, de pluvie portentis ait:

Gerg. lib. 1.

— *Et de pastu decedens agmine magno
Corvorum increpit densis exercitus alis.*

DISCORDIA MILITARIS. CAP. XXIX

LONGE autem diverso à Cornice significato Corvus accipitur: quippe cum ea, ut suo loco dictum, sit concordia signum, ut pleraque Poetarum elogia indicio sunt: Corvi contra, futuram quandoque inter collegas discordiam ostenderunt, Aquilam, quæ Augusti tentorio superfederat. duo numero insectantes, à qua & afflicti, & ad terram dejecti sunt, cum is ad Bononiam Triumvirorum copias traduxisset, Philippo rerum exitum, qualis inde subsecutus est, præfagiente. Fuerunt & Alexandro Babylona iter intendenti, infausti ominis signum, Corvi sublimi volatu se mutuo incessentes, quorum afflicti quidam, ac pene discerpti, in illius conspectu ad terram decidere.

Corni Aquilam insectantes.

EMANSOR. CAP. XXX.

ET quoniam in milites incidimus, est cur apud eos aliquantulum immoremur. Emansores ex Corvo figurato significari, tam divinæ quam profanæ literæ docuerunt: quippe eum qui officium suum deserat, veluti miles ignavus, qui ad constitutum diem adesse iussus, domi desederit. Secundo Fastorum habemus, Phœbum, cum Jovi sacrum facere instituisset, Corvum qui aquam de vivo fonte afferret, præmisisse, qui cum insedisset ficui quæ acerbos adhuc fructus habebat, tamdiu moratus est, quoad maturi fierent: inde pastus Anguem corripit, quem ad Apollinem defert, eum adversarium causatus moram injecisse, ne aquam haurire potuerit, quem Phœbus cum mendacii redarguisset, Corvum inde damnavit, ut quamdiu ficus lacteus esset, aquam de nullo fonte biberet. Atque siquidem ad Noe ipsa ex arca: ut pacatane res essent exploraret, circa sordes desinentis diluvii desedit: quod quidem, ut Hierosolymitanus Hesy chius philosophatur, signum fuit futuros homines qui admissi ad sacra, sublimisque scientiæ mysteriis initiati, animo postmodum inconstanti, qui sub fuscæ pennarum veste delitescerent, præclara incœpta ignaviter frustraturi essent, institutionis probæ sanctæque consortia derelinqentes: ut inter Domini discipulos Iscariotis filius Judas tam turpiter, quam flagitiose defecit à Domino. Sane Cyprianus ad Novatianum, Corvum hunc emissum à Noe, neque reversum, quod ad cadaverum pastum se converterit, hæreticos indicare ait, qui secedentes ab Ecclesia, ad meliora, ad membra quippe sua redire minime curant, sed cum immunt-

Hinc proserp. Corvus in miss. n. u. Giber. Cognatus, Cent. 2. 1708, 161.

Corvus emissus à Noe, nec reversus, hæretici.

A do grege perpetuis fordibus volutantur. Has volucres Abraham frumenta depascentes abegisse dicitur, unde nomen meruit Abactoris: nimirum indicaturus futurum, ut is Afer toris, liberatorisq; nomen assequeretur, qui pravorum hominum collegia summo veret, qui impios tolleret, qui de facris literis, quæ animorum pastus sunt, male sentientes opprimeret. Ita Samson, ut Hieronymus quintis supra vigesimis castris Hebræorum ait, à fructibus suis aves abegit, Vulpes, quæ vineas ex-terminabant, in vincula compegit, interfectoque Leone illo rugiente, in ejus mox cadaveris ore fa- vum mellis invenit.

IGNOMINIOSA REPULSA. CAP. XXXI.

PER hominem Corvis objectum, destinatumve, aut quid aliud ita expositum, id hieroglyphico manifesto intelligimus, quod ignominiose repulsum fuerit, è conspectuque summotum. Et quoniam damone malo nihil magis abominabile, nihil contemptius, neque abjectius, Eucherius monet eum ipsum in Divinis literis per Corvum intelligi, eo apud Salomonem loco: Effodiant eum Corvi de torrente, atque hinc proverbium apud Græcos Comicos usitatissimum, ἐκ νόθου αἴμας. Sed erudite

Prob. e. 30. Aristoph. in Nubibus. & in Plut. & Euripides in Hecuba.

atque copiose alii de proverbio. In iisdem Divinis literis Psalm. XXVI. legitur apud Græcos, ἄποκοραχί μου; quod nonnulli ad hujusmodi proverbium trahunt, verbumque ἀποκοραχί μου; Suidæ agniti dicunt, eo ipso Davidico citato versu: & ignominiosa repulsa mentione facta Latini simpliciter, Ne repellas me, reddidere. Sedenim Euthymius innuit posse id verbi ex metaphora scoriae desumi: nam scoria spurcicia illa est, in omni metallo, quæ tanquam fax, nulli utilis operi proicitur, indeque fieri ἀποκοραχίσειν, contemnere, & nomen ἀποκοραχίσιμος, contemp- tus.

RHETOR. CAP. XXXII.

SUMuntur etiam hieroglyphica de celebris alicujus viri nomine, veluti à Corace rhetore, qui post Hieronis obitu- tum primus Rhetoricam Syraculis docuit: propter cujus ce- lebritatem Metellus Diodorum rhetorem, quo Magistro usus fuerat, jam defunctum honoraturus, Corvum lapi- deum ejus sepulchro imposuit: quasi antiquissimo illi Co- raci similem indicare vellet. Caterum Cicero rem false de- torlit, cavillatus in Metellum, recte eum fecisse, propterea quod discipulum non dicere, sed volare docuisset, incon- stantiam scilicet Metelli, qua male audiebat, eo scommate perstringens.

A quo, Κακὸν κό- ρακος κα- κὸν ὄν. Mali corvi, malum ὄν. Idem de Protagora & Euamblo. A Gell. lib. 5 cap. 10 Diodori se- pulcrum.

APOLLO. CAP. XXXIII.

Q UOD vero Corvus hieroglyphicum Apollinis habere- tur, nonnulli ea de causa factum existimant, qua Cape- Baccho, Sileno Asinus datur, & eadem ratione in antiphar- macum aliis alia. Inauspicatissimum, ajunt, animal, auspica- tissimo oraculorum auctori meruit immolari. Sedenim, aliud est hostia hac, vel illa Deo cuiquam facere, aliud specie sua Deum ipsum explicare: nam hoc modo dicimus anima- lium figuras esse hujus, vel illius hieroglyphica, quorum fi- gura posita Deus statim suus intelligatur. Igitur alii dicunt, propterea quod mediis æstivi temporis fervoribus, Solis beneficio fretus, pullos excludat suos, quod præter aliorum animalium naturam Corvo datum, peculiare aliquid sibi cum Sole intercedere significat. Inde legere est apud Petronium:

Si contra rerum naturæ munera nota, Corvum maturis frugibus ova refert.

Nn

Sedenim.

Corvum So- li dicant.